Ympäristöministeriö
Miljöministeriet
Ministry of the Environment

Päiväys
Datum

Dnro
Dnr

5.4.2018

Eduskunnan ympäristövaliokunta

Viite
Hänvisning

Asia
Ärende

HE 14/2018 vp Hallituksen esitys eduskunnalle maakuntauudistuksen täytäntöönpanoa sekä valtion lupa-, ohjaus- ja valvontatehtävien uudelleenorganisointia koskevaksi lainsäädännöksi

Yleistä

Ympäristöministeriö kannattaa hallituksen esitykseen sisältyviä lakiesityksiä. Jo aiemmin annettuun hallituksen esitykseen 15/2017 vp sisältyvällä maakuntalailla ja tähän hallituksen esitykseen sisältyvillä laeilla ja lainmuutoksilla luodaan Suomeen uusi maakunta- ja aluehallinto, joka osaltaan

- turvaa jokaiselle oikeuden terveelliseen ympäristöön ja mahdollisuuden vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon
- toteuttaa ympäristöllisten menettelyjen yhden luukun periaatteen
- varmistaa riittävän asiantuntemuksen, voimavarojen nykyistä tehokkaamman käytön sekä synergiat eri tehtävien välillä sekä
- varmistaa osaltaan ympäristönsuojelun, luonnonsuojelun, alueidenkäytön ja rakentamisen korkean tason.

Alueellisista ja maakunnallisista ympäristötehtävistä vastaisivat jatkossa 18 maakuntaa ja valtakunnallinen Valtion lupa- ja valvontavirasto, joille ympäristötehtävät siirtyisivät 13 ELY-keskuksesta, 4 aluehallintovirastosta ja 18 maakunnan liitosta.

Ympäristöministeriö pitää tarkoituksenmukaisena tulevaa työnjakoa kuntien, maakuntien ja Valtion lupa- ja valvontaviraston välillä. Kunnille tulee kuulumaan paikallista osallistumista ja elinvoimaa tukevia ympäristötehtäviä, maakunnille erityisesti alueensa kehittämis- ja edistämistehtäviä ja Valtion lupa- ja valvontavirastolle oikeusturvaa ja yleisen edun valvontaa koskevia oikeusharkintaisia tehtäviä. Tulevaisuudessa maakunnat, Valtion lupa- ja valvontavirasto ja kunnat toteuttavat yhteistyössä keskeisiä ympäristötehtäviä. Yhteistyö on välttämätöntä sekä asiakkaiden että asianomistajien kannalta, mutta myös eri viranomaisille kuuluvien lainsäädännön täytäntöönpano- ja edistämistehtävien hoitamiseksi.

Ympäristötehtävissä maakunnat vastaisivat muun muassa maakunnan suunnittelusta ja maakuntakaavoituksesta, kuntien alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimen järjestämisen edistämisestä, luonnon monimuotoisuuden suojelun edistämisestä, vesien- ja merenhoidon järjestämisestä sekä erikseen säädetyistä tietyistä vesilain mukaisista tehtävistä. Maakuntien tehtävänä olisi lisäksi tuottaa ja jakaa ympäristöä koskevaa tietoa sekä parantaa ympäristötietoutta sekä huolehtia ympäristö-,

vesihuolto- ja vesistötöiden toteuttamisesta. Vaikuttavuuden lisäämiseksi maakuntien tehtävänä on integroida ympäristötehtävät osaksi muita maakunnan tehtäviä läpäisyperiaatteen muodossa.

Ilmastonmuutoksen hillintää tai vähähiilisyyttä ei olla nimenomaisesti säätämässä maakunnan tehtäväksi. Monialaisena toimijana maakunnalla on merkittävät mahdollisuudet edistää tehokkaasti kestävää kehitystä, vähähiilisyyttä, energia- ja materiaalitehokkuutta, ilmastotavoitteita sekä kiertotaloutta. Maakuntien on tunnistettava, että niiden tehtäviin sisältyy ilmasto- ja energiatehokkuustyö sekä kiertotalouden edistäminen.

Valtion lupa- ja valvontavirasto vastaisi ympäristönsuojelun lupa- ja valvontatehtävistä, vesilain lupa- ja valvontatehtävistä, jätehuollon valvonnan tehtävistä, luonnonsuojelun viranomaistehtävistä, ympäristövaikutusten arviointimenettelyn yhteysviranomaisen tehtävistä sekä eräistä muista ympäristötehtävistä. Jatkossa yksi viranomainen vastaisi suurten ja keskisuurten hankkeiden osalta keskeisten ympäristöllisten hankkeiden käsittelystä niin ennakko- kuin jälkivalvonnassa.

Lainsäädännön muutokset

Hallituksen esitykseen sisältyy ympäristöministeriön toimialalta 26 lain muutosehdotukset. Ympäristötehtävien organisoinnin kannalta keskeinen on myös laki Valtion lupa- ja valvontavirastosta. Myös eräillä toisten ministeriöiden toimivaltaan kuuluvilla säädösehdotuksilla on vaikutusta ympäristöministeriön toimialan tehtävien hoitoon.

Maankäyttö- ja rakennuslaki

Maankäyttö- ja rakennuslain mukaisia tehtäviä siirtyisi maakunnille maakuntien liitoilta ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta (jäljempänä ELY-keskus). Maakunnan liitoilta siirtyisi maakuntakaavoitus ja merialuesuunnittelu ja ELY-keskuksilta kuntien alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimen järjestämisen edistäminen. Alueidenkäytön suunnittelun tehtävissä maakunnan ja sen alueen kuntien välinen yhteistyö on ensiarvoisen tärkeää.

ELY-keskusten kuntien alueidenkäytön suunnitteluun ja rakennusvalvontatoimeen kohdistuvat tehtävät siirtyisivät maakuntiin ELY-keskusten nykyisen, ns. konsultoivan roolin mukaisina. Sen sijaan ELY-keskuksille kuuluva valvontatehtävä, joka nykyisin kohdistuu vaikutuksiltaan valtakunnallisiin ja merkittäviin maakunnallisiin asioihin, lakkaisi. Kuntakaavoituksessa viranomaisyhteistyö- ja valvontatehtävät säilyisivät valtion eri sektoriviranomaisilla, kuten liikenne-, ympäristönsuojelu-, luonnonsuojelu- ja museoviranomaisilla.

Laki vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä

Vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset tehtävät siirtyisivät ELY-keskuksista maakunnille. Nämä tehtävät perustuvat EU-sääntelyyn ja sisältävät jäsenvaltioille asetettuja velvoitteita. Myös jatkossa on varmistuttava, että nämä velvoitteet pannaan täytäntöön kattavasti koko Suomessa. Maakunnat vastaisivat vesienhoitosuunnitelmien valmistelusta ja osallistuisivat merenhoitosuunnitelman valmisteluun. Maakuntien on sovitettava yhteen vesienhoidon sisältö ja aikataulu vesienhoitoalueiden sisällä ja niiden välillä. Vastaavasti myös merenhoidon tehtäviä hoitavien maakuntien on sovitettava yhteen merenhoidon suunnittelun sisältö ja aikataulu. Maakuntien tehtävänä on myös edistää vesienhoidon ja merenhoidon toimeenpanoa sekä toteuttaa osaltaan toimenpideohjelmiin sisältyviä toimenpiteitä. Lakiin esitetään lisättäväksi säännökset maakunnan ja lain täytäntöönpanoa ohjaavien ja seuraavien ministeriöiden välisestä neuvottelusta, jonka tarkoituksena on varmistaa valtakunnallinen yhdenmukaisuus vesien- ja merenhoidon suunnittelussa ja täytäntöönpanossa. Lisäksi ministeriöille ehdotetaan toimivaltaa kohdistaa maakunnille hallinnollisia määräyksiä vesienhoidon tai merenhoidon velvoitteiden toteuttamiseksi. Ministeriöt voisivat käyttää

määräystoimivaltaa tilanteissa, joissa maakunta ei neuvottelumenettelystä huolimatta toteuttaisi laissa säädettyjä velvoitteita oikea-aikaisesti tai EU-oikeuden velvoitteet täyttävällä tavalla.

Luonnonsuojelulaki

Luonnonsuojelulain mukaisia tehtäviä hoidettaisiin maakuntauudistuksen jälkeen sekä Valtion lupa- ja valvontavirastossa että maakunnissa. Tehtävänjako perustuu hallituksen joulukuussa 2016 tekemään linjaukseen. Maakunnille kuuluisi luonnon monimuotoisuuden suojelun edistämistehtäviä. Luonnon monimuotoisuuden edistämistehtävät linkittyvät hyvin maakuntien muihin edistämistehtäviin. Maakunnalle kuuluisivat luonnonsuojelualueiden perustamiseen liittyvien korvausten ja maanhankinnan arviointi- ja neuvottelutehtävät. Maakuntien tehtävä sisältäisi lisäksi muun muassa vapaaehtoisuuteen perustuvan luonnonsuojelun edistämisen erityisesti suojelutilanteen parantamiseksi viestinnällä, neuvonnalla ja maanomistajien yhteistoiminnan edistämisellä sekä luonnonsuojelualueiden perustamiseen tähtäävällä hanketoiminnalla. Maakunnalle kuuluisi myös maisemansuojelun edistäminen alueellaan.

Vastaavasti Valtion lupa- ja valvontavirastolle siirtyvillä luonnonsuojelulain viranomaistehtävillä on yhtymäkohtia Valtion lupa- ja valvontavirastolle kuuluviin muihin oikeusharkintaisiin ympäristötehtäviin. Kun Valtion lupa- ja valvontavirasto hoitaisi ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaiset lupa-asiat ja lupien valvonnan sekä luonnonsuojelulain mukaiset poikkeamispäätökset, mahdollistuu yhden luukun palvelujen toteuttaminen ympäristötehtävissä. Tästä hyötyvät luvanhakijat ja muut asianosaiset.

Ympäristöministeriö suhtautuu myönteisesti ehdotettuun luonnonsuojelutehtävien jakautumiseen maakuntien ja Valtion lupa- ja valvontaviraston kesken. On selvää, että sekä maakuntien että Valtion lupa- ja valvontaviraston luonnonsuojelutehtävien menestyksellinen hoitaminen edellyttää näiden viranomaisten sujuvaa ja tiivistä yhteistyötä.

Vesilain mukaiset luvat ja valvonta

Oikeusharkintaiset vesilain lupa- ja valvontatehtävät olisivat edelleen valtion viranomaisen tehtäviä. Maakunnilla olisi rinnakkainen toimivalta niissä vesilain valvonnan vireillepano- ja lausunnonantotehtävissä, jotka kytkeytyvät maakunnille osoitettuihin vesienhoidon ja vesivarojen käytön suunnitteluja kehittämistehtäviin. Tehtävänjako perustuu hallituksen joulukuussa 2016 tekemään linjaukseen.

Käytännössä kaikki suurempimittakaavainen teollinen toiminta edellyttää ympäristöluvan lisäksi vesilain mukaista lupaa (esim. kaivostoiminta, lentoasemat, sellutehtaat, turvetuotanto). Laki myös velvoittaa, että ympäristölupahakemus sekä samaa toimintaa koskeva vesilain mukainen lupahakemus, hakemus käyttöoikeuden saamiseksi ja vedenotto on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä pidetä erityisestä syystä tarpeettomana. Vesitalousluvan valvonta on taasen kiinteä osa teollisen toiminnan muuta valvontaa. Eri lupa- ja valvontatehtävien sijoittuessa samaan viranomaiseen voidaan varmistaa joustava voimavarojen käyttö niin ympäristönsuojelulain kuin vesilain mukaisissa lupa- ja valvontatehtävissä, päätösten yhdenmukaisuus sekä kehittää yhdennettyjä lupa- ja valvontamenettelyjä asiakkaan kannalta sujuvimmiksi ilman, että asianomistajan tai haitankärsijän asema heikkenisi.

Vastaavasti maakunta vastaisi sen muihin tehtäviin kytkeytyvistä vesilain mukaisista tehtävistä.

Ympäristönsuojelulaki ja jätelaki

Suurten hankkeiden ympäristövaikutukset voivat olla maakuntarajat ylittäviä, valtakunnallisia tai jopa valtioiden rajat ylittäviä. Maakunta- ja aluehallintouudistus mahdollistaa ympäristönsuojelun lupa- ja valvontatehtävien yhdistämisen samaan virastoon, valtakunnalliseen Valtion lupa- ja valvontavirastoon. Tällä hetkellä ympäristönsuojelulain ja vesilain lupa-asiat hoidetaan aluehallintovirastoissa ja

lupien valvonta ELY-keskuksissa. Uudistuksessa parannetaan lupaharkinnan ja valvonnan sekä eräiden muiden ympäristötehtävien välistä yhteyttä, jolloin valvonnan käytännöt ja mahdollisuudet otetaan entistä paremmin huomioon jo lupaharkinnassa. Tällöin lupia voidaan valvoa paremmin ja lupamenettely ja valvonta ovat linjassa keskenään. Asiantuntemuksen turvaaminen hakemusten käsittelyssä ja mm. mahdollisissa yllättävissä jälkivalvontatilanteissa olisi helpommin järjestettävissä kuin tilanteessa, jossa käsittely- ja valvontavastuu jakaantuu usealle taholle. Riskien osalta voidaan paremmin varmistaa, että kaikki merkittävää oikeusharkintaa sisältävät tehtävät hoidetaan samalla tavalla koko maassa ja huomioidaan myös riskien valtakunnallisuus.

Jätelain mukaiset nykyisin ELY-keskuksille kuuluvat tehtävät siirtyisivät Valtion lupa- ja valvontavirastolle. Valtakunnallinen viranomainen edistää jatkossa entistä tehokkaammin mm. jätehuollon tuottajavastuutehtävien hoitoa ja pilaantuneiden maa-alueiden kunnostushankkeiden koordinointia.

Yleisen edun valvonta

Maakunta- ja aluehallintouudistus muuttaa vääjäämättä ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaisiin päätöksiin kohdistuvaa yleisen edun valvontaa. Hallituksen huhtikuussa 2016 tekemän linjauksen mukaisesti valtio vastaa yleisen edun valvonnasta. Ympäristöasioiden yleinen etu ja sen valvonta perustuvat voimassa oleviin vesilain, ympäristönsuojelulain ja luonnonsuojelulain säännöksiin. Näissä laeissa yleinen etu ja sen valvonta ilmenevät kullekin laille ominaisella tavalla.

Nykyisin ELY-keskukset ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaisina valvontaviranomaisina huolehtivat yleisen edun valvonnasta sekä aluehallintovirastojen toimivaltaan kuuluvissa ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaisissa lupa-asioissa että muissa ELY-keskuksille kuuluvissa valvontatehtävissä sen ohella, että aluehallintovirastot ottavat huomioon lupamenettelyssä yleisen edun.

Kun 17 itsenäistä ympäristöviranomaista yhdistetään yhdeksi lupa- ja valvontaviranomaiseksi, yleisen edun intressit voidaan tuoda esille entistä paremmin kokonaisuutena ja sujuvammin jo ennakollisesti. Hallituksen esityksen mukaan jatkossa yleisen edun valvonta olisi osa Valtion lupa- ja valvontavirastossa suoritettavaa laillisuusvalvontaa. Yleinen etu otettaisiin huomioon Valtion lupa- ja valvontavirastossa erityisesti lupamenettelyjen eri vaiheissa. Virastolla ei olisi muutoksenhakuoikeutta hallinto-oikeuteen omista päätöksistään.

Tarkempi kuvaus yleisen edun valvonnan järjestämisestä sisältyy liitteenä olevaan kolmen ministeriön (YM, OM, VM) laatimaan muistioon.

Eräitä muita ympäristöministeriön toimialan lainsäädäntömuutoksia

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain mukaiset yhteysviranomaisen tehtävät siirtyisivät Valtion lupa- ja valvontavirastolle, jolloin mahdollistuu YVA-menettelyn entistä kiinteämpi integrointi ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaisiin lupamenettelyihin ja luonnonsuojelulain mukaisiin viranomaistehtäviin.

Rakennusperinnön suojelusta annetun lain mukaiset viranomaistehtävät siirtyisivät Valtion lupa- ja valvontavirastolle ja rakennusperinnön suojelua koskevien avustusten maksaminen maakunnille. Tehtävänjakoa voidaan pitää perusteltuna. Todettakoon, että rakennusperinnön suojelusta annettua lakia on tarkoitus muuttaa muun muassa laillisuusvalvonnan osalta. Tätä koskeva hallituksen esitys on tarkoitus antaa eduskunnalle syysistuntokaudella 2018.

Erityisryhmien investointiavustuksen ja korkotuen myöntämistä koskevan puoltavan lausunnon antaminen sekä tuettujen asuntojen asukasvalintasäännösten noudattamisen valvonta siirtyisivät kunnilta maakunnille siltä osin kuin tuettavat asunnot on tarkoitettu sellaisille erityisryhmille, joiden asumispalveluiden järjestäminen kuuluisivat jatkossa maakunnille.

Muiden ministeriöiden toimialan säädösehdotukset

Laki Valtion lupa- ja valvontavirastosta

Valtion lupa- ja valvontavirastosta annettavalla lailla luotaisiin viraston perusorganisaatio, ohjaus- ja johtamisjärjestelmät. Ympäristöministeriö pitää lakiehdotusta selkeänä perustana asetustasoiselle sääntelylle, jota täsmennetään työjärjestyksillä.

Rajavesistösopimuksia koskevat lainmuutokset

Hallituksen esitykseen maa- ja metsätalousministeriön toimialan kohdalle sisältyy rajavesisopimuksia koskeva lakipaketti, joka pitää sisällään yhden uuden lakiehdotuksen sekä kaksi muutoslakiehdotusta (laki eräiden rajavesistösopimusten täytäntöönpanosta sekä lait Neuvostoliiton kanssa Saimaan ja Vuoksen juoksutussäännöstä tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta annetun lain muuttamisesta ja Suomen ja Ruotsin välillä tehdyn rajajokisopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta, sopimuksen soveltamisesta ja eräiden lakien kumoamisesta annetun lain muuttamisesta).

Koska edellä mainittujen lakien soveltamisalaan kuuluu myös muiden ministeriöiden kuin maa- ja metsätalousministeriön toimialan asioita, pitää ympäristöministeriö tärkeänä varmistaa lakiehdotusten yhteensopivuus muiden hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten kanssa. Ympäristöministeriö kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että lakiehdotuksissa ehdotetaan rajavesistösopimusten täytäntöönpanotehtävien osoittamista tietyille maakunnille. Hallituksen esityksen lähtökohtana on maakuntien vapaus sopia itse tehtävien järjestämisestä vesienhoitoalueilla.

Valtiosääntöoikeudellisista lähtökohdista katsottuna säännösehdotukset maakunnan avustavista tehtävistä sekä maa- ja metsätalousministeriön ohjaavista tehtävistä ovat ongelmallisia. Ympäristöministeriö kiinnittää huomiota myös kyseisen sääntelytavan asianmukaisuuteen maakuntien itsehallinnon näkökulmasta. Kokonaisuudessaan valtiosopimusten täytäntöönpanosta annettava erillislaki on ympäristöministeriön näkemyksen mukaan epätavanomainen ja uudentyyppinen säädösinstrumentti, josta olisi syytä kuulla ulkoministeriötä.

Uudistuksen toiminnalliset ja taloudelliset vaikutukset

Maakuntien ja Valtion lupa- ja valvontaviraston rahoitus

ELY –keskuksilta ja maakuntien liitoilta maakuntiin siirtyvien tehtävien rahoitus siirtyisi valtaosin maakuntien yleiskatteelliselle momentille. Määrärahojen käyttöä eri tehtäviin ja avustuksiin seurattaisiin jatkossa JHS –palveluluokituksen avulla, jossa on tarvittavat seurantakohteet maakuntien ympäristötehtäville. Lisäksi maakuntalaki mahdollistaisi myös kunnan rakennusvalvonnan ja ympäristötoimen järjestämisen maakunnassa, jos maakunta ja alueen kaikki kunnat näin sopivat ja ne osoittavat maakunnalle rahoituksen. Rakennusvalvontatoimen osalta kustannukset on tarkoitus kattaa pääosin maksutuloilla.

Valtion lupa- ja valvontavirastolle siirtyy ympäristötehtäviä ELY -keskuksista ja aluehallintovirastoista. Kyseisiä tehtäviä koskevat toimintamenomäärärahat siirtyvät Valtion lupa- ja valvontaviraston toimintamenomomentille ja tehtäviin kytkeytyvät erillismomentit säilyisivät siltä osin ennallaan, kuin ne kohdistuisivat lupa- ja valvontaviranomaisen tehtäviin.

Henkilöstövoimavaroista

Maakuntien liitoissa, ELY –keskuksissa ja aluehallintovirastoissa on tällä hetkellä arviolta noin 850-900 toimintamenoilla palkattua henkilöä. Näistä henkilöistä noin 45-50% siirtyisi maakuntien palvelukseen ja 50-55% Valtion lupa- ja valvontaviraston palvelukseen. Kaikki henkilövoimavarat ovat tässä vaiheessa alustavia, lopulliset voimavarat konkretisoituvat vasta yt –menettelyjen kautta.

Ohjaussuhteen muutos

Perustettavien maakuntien ja Valtion lupa- ja valvontaviranomaisen ohjaus tulee vaatimaan valtioneuvostolta entistä suurempaa yhtenäisyyttä.

Itsehallinnollisten maakuntien perustamisen myötä ministeriöiden ohjaussuhde muuttuu ja informaatio-ohjauksen rooli tulee korostumaan. Vuotuinen valtion talousarvio- ja JTS-valmisteluprosessi muodostaa perustan maakuntien ohjaukselle. Maakuntien ohjaus on kuitenkin paljon muutakin kuin talouden ohjausta. Maakuntien toimintaan ja talouteen kohdistuu strategista ohjausta, säädösohjausta, yksittäisiin tehtäviin liittyvää sopimusohjausta sekä informaatio-ohjausta. Ympäristöministeriö luottaa siihen, että maakuntien keskinäinen yhteistyö ympäristötehtävissä kehittyy suotuisasti hyödyntäen aiempien hallintorakenteiden yhteistyön kokemuksia. Valtion ja maakuntien välinen suhde merkitsee toisaalta valtion ohjauksen lisääntymistä ja toisaalta nykyisen kaltaisen tulosohjauksen muuttumista valtion ja maakuntien väliseksi kumppanuudeksi ja vuorovaikutukseksi.

Valtion lupa- ja valvontaviraston ohjausmalli eroaa merkittävästi nykyisten aluehallintovirastojen ja ELY -keskusten vastaavista, sillä virasto tulee olemaan kaikkien sitä ohjaavien ministeriöiden hallinnonalalla (yhteensä 8 ministeriötä). Viraston ohjauksessa korostuu valtioneuvoston yhteinen ohjaus. Jatkossa virastolla itsellään on pääasiallinen vastuu kehittää valtakunnallisia toimintamalleja ja prosesseja. Nykyisin aluehallintoviranomaisten yhdenmukaisuutta joudutaan kehittämään vahvasti ministeriövetoisesti. Päämääränä on vaikuttavampi, asiakaslähtöisempi, yhdenmukaisempi ja tehokkaampi valtion lupa-, ohjaus- ja valvontatoiminta. Ministeriöiden toiminnallinen ohjaus tulee painottumaan erityisesti lainsäädännön tulkintoihin sekä yhteisiin koulutus- ja vuorovaikutustilaisuuksiin.

Lopuksi

Ympäristöministeriö pitää tärkeänä, että maakuntauudistuksessa luodaan selkeät toimivaltasuhteet maakunnille ja että ne ovat toimivassa suhteessa muihin viranomaisiin. Ympäristöministeriö katsoo, että maakunnille osoitetut ympäristötehtävät muodostavat selkeän synergisen kokonaisuuden ja tehtävien hoidossa on saavuttavissa lisäarvoa integroimalla ne osaksi maakunnan muita tehtäviä.

Vastaavasti valtakunnallisen lupa- ja valvontaviranomaisen perustaminen mahdollistaa yhden luukun palveluiden toteuttamisen ympäristöllisissä menettelyissä sekä yritysten raportointivelvollisuuksien ja muun hallinnollisen taakan keventämisen ympäristönsuojelun tasoa ja osallistumisoikeuksia heikentämättä.

Samalla ministeriö korostaa uudistuksen toteuttamisessa palveluhenkisyyttä ja asiakasnäkökulmaa. Asiakkaiden palvelut hoidetaan saumattomana osana koko julkisen sektorin palveluketjuja, ensisijaisesti digitaalisesti. Näiden luonnissa lainsäädännön täytäntöönpanotoimilla on keskeinen merkitys.